

efter sit Hjerte og ikke efter Folkets Ønsker, saa kunde det og det sse, spør man til — „ja saa vilde ingen Sakapresse kunne forhindre den Mening fra at udbrede sig, at Kongen selv var uduelig til at regjere.“ Et Spørgsmaal maa jeg nævne, med Hensyn til hvilket der fandt Tiltaale Sted, men hvor Spøsteret fritjendte den Vedkommende, og da dette er et Hovedpunkt i min Dmtale af Sagen og af en anden Karakter, saa antager jeg, at den høitærede Formand ikke har Noget imod, at jeg oplæser et Par Linier. Denne Artikel udtaler saaledes: „En Fred i Overensstemmelse med Præliminærene af 1ste August vil altsaa iblandt sine mange sørgelige Følger ogsaa medføre den, at den Retsadkomst, i Medfør af hvilken Kronen bæres, stifter Søde.“ Det er en Udtalelse om, at Kongen, Christian den Niende, bærer Kongenavnet uberettiget efter en foregaaende saakaldet videnskabelig Undersøgelse, og denne Udtalelse har, saavidt jeg erindrer, faaet en Spøsteretsdom for, at den er tilstedelig. Nu kunde vi sige: ja, det var en videnskabelig Undersøgelse; men naar en saadan Udtalelse var fremsat af en Lægmand, en Skolelærer f. Ex., saa vilde Stillingen have været en anden. Jeg antager dog, at Ingen vil sige det. Det er altsaa forekommet i vor konstitutionelle Historie, at man har kunnet sige i en videnskabelig Undersøgelse, at Kongen var uberettiget til at kalde sig Konge, hvormod en Lægmand ikke i en meget loyal Tale har kunnet bruge det Udtryk, „ham, der kalder sig Konge“, altsaa fuldstændig berettiget kalder sig Konge. „Den Konservative“, et Blad, som Udskillige af os kjende, indeholdt ifjor en Udtalelse, som jeg skal tillade mig at nævne. Dette Blad siger: „At et Parti kunde tvinge Regjeringen til at suspendere Forfatningen; hvor længe, afhænger af Folket selv. Suspensionen er hævet, naar Folket foretager saadanne Valg, at Foratningsmaskineriet igjen kan begynde at arbejde. Medens Forfatningen er suspenderet, regjeres der med provisoriske Love, som paa Grund af den af Demagogiet fremkaldte abnorme Tilstand maa anses for at være aldeles lovlige. Det er lige saa godt en Naturnødvendighed som naar en Veirmølle gaar istaa af Mangel paa Vind. Forfatningens mulige Suspension har i den senere Tid ofte været paa Tale i ansete politiske Kredse, og man er mere og mere kommen til den Erkjendelse, at Omstændighederne kunne gjøre en saadan Suspension fuldstændig lovlig, saa sandt som Statens Vel gaar fremfor Alt.“ Der er altsaa fremsført, at ansete politiske Kredse havde udtalt sig for et Forfatningsbrud, hvilket som bekendt er Østforræderi, men vi have ikke hørt det Fjerneste om, at Regjeringen der har været paa Sagt efter Vedkommende. Den Konservative er gaaet glat forbi trods denne Udtalelse om Forfatningens Suspension. Jeg har fremdraget disse Exempler til Belysning af Regjeringspartiets Forhold, det har gennem de forskellige

Lider kunnet lade passere Udtalelser, som jeg ikke dømmes — jeg sammenligner dem kun med andre — om Landets Konge, som synes at være endog meget nærgaaende, man har uden at blive dømt derfor kunnet udtale sig om Kongens Retsadkomst paa den Maade, jeg har nævnt, og man har i et Blad, som er velset i ansete og indflydelsesrige politiske Kredse, kunnet henvise til Forfatningens Suspension, indtil Befolkningen lærte at blive skikkelig, uden at der som sagt er rørt ved disse Udtalelser; men naar man har et mindre velklingende Udtryk, brugt af en Lærer ude i en affides Krog af Landet, saa har man strax faaet den Forespørgsel: Nu staa Danmark ikke ret længe, hvis vi ikke faae en Strikke om Halsen paa den Mand eller faae ham tiltalt. Jeg mener, at dette karakteriserer sig selv; jeg tror ikke, at den ærede Regjering opnaar Noget, hverken for Samfundet eller for sig selv, ved en Fremgangsmaade af den Art.

Formanden: Med Hensyn til Tidspunktet for Forespørgslen Fremkomst anser jeg det rigtigt at oplyse, at jeg, som sædvanligt sker, naar en Forespørgsel er tilladt, mundtlig forespurgte hos den ærede Minister, hvornaar han var rede til at besvare den, og jeg modtog derpaa som sædvanlig et mundtligt Svar, hvis Indhold jeg ikke anser det fornødent her at gengive, men som ikke indeholdt noget Extraordinært. Grunden til, at Forespørgslen fremkommer nu i Stedet for i Begyndelsen af Samlingen, maa søges hos mig, og Tidspunktet er det, som det efter Hensyn til sædvanlig Praxis maatte blive. Vi pleie nemlig først at foretage Lovforslagene og derefter Forespørgslerne, naar disse ikke indeholde noget særligt Presserende. Jeg skal minde om, at mere end 40 Lovforslag allerede have passeret Thinget til en eller flere Behandlinger.

Med Hensyn til et enkelt Udtryk af den ærede Ridsfører for Forespørgerne anseer jeg mig nødsaget til at gjøre en Bemærkning: naar han omtalte den, der havde meddelt den Ytring, hvormod der her handles, som Opfinder af denne Ytring, vil jeg antage, at han kun vilde betegne den Paagældende som den, der havde opdaget dens formentlige Fremkomst, men at der ikke deri skulde ligge nogen Paastand om, at den Vedkommende selv havde opfundet Ytringen.

Berg: Ved dette Udtryk har jeg ment den, der har foranlediget Sagens offentlige Behandling.

Formanden: Dermed er Thinget ganske tilfredsstillet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Idet jeg gaar over til at give den Forklaring, hvortil jeg efter Grundlovens